

dog bistand til turistmæssige investeringer af virkelig udviklingsmæssig betydning kunne komme på tale.

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *Peter Nielsen* (S), at han hilste med glæde, at meningen med lovforslaget var at koncentrere arbejdet om mere begrænsede områder, idet der konkret var tale om de tre nordjyske amter samt Bornholms og Tønder amt, idet det dog i bemærkningerne var stillet i udsigt, at også andre egne kunne komme ind under loven. Han pegede i denne forbindelse på et materiale, partierne havde fået fra egnsudviklingsudvalget for Maribo amt, hvori der var gjort opmærksom på, at man ikke ensidigt kunne lægge vægt på arbejdsløshedstallene. I Maribo amt var der på grund af de manglende beskæftigelsesmuligheder i betydeligt omfang sket fraflytninger, hvilket jo influerede på arbejdsløshedstallene.

På det konservative folkepartis vegne erklærede *Stetter* tilfredshed med, at lovforslaget ikke indeholdt regler, som i mindste måde kunne tolkes eller forklares i retning af, at de interesserede virksomheder skulle ledes eller dirigeres eller udsættes for nogen speciel kontrolmyndighed. Forslaget var et tilbud om samarbejde mellem virksomhederne og administrationen til løsning af et samfundsproblem, der havde eksisteret alt for længe.

Også *Kristen Østergaard* (V) så med velvilje på lovforslaget, selv om den foreslåede geografiske afgrænsning ville kunne give anledning til protester. Han udtrykte håb om, at der ville være mulighed for at åbne nogle små ventiler i loven, således at visse områder, der ikke var nævnt, kunne bringes ind under loven. Han hilste i øvrigt med glæde, at der i den nye lov gaves adgang til, at også kapitalstærke firmaer og erhverv fra andre dele af landet kunne få støtte til virksomhedsplacering i industrielt svage egne.

Kirkegaard (RV) fandt det glædeligt, at lovforslaget også åbnede mulighed for at yde støtte i egentlige landkommuner. Det var i overensstemmelse med hans opfattelse, at man ikke alene burde satse på store eller på større virksomheder, når man snakkede om egnsudvikling.

I modsætning hertil fandt *Arne Larsen* (SF), at man i de særlige egnsudviklingsområder burde koncentrere sig stærkere om udbygningen af bestemte centre, vækstcentre, og give disse centre de nødvendige faciliteter for at tilfredsstille de industridrivende og erhvervsdrivende, der ville foretage udflytning.

Endelig fandt *Sigsgaard* (VS), at der var rigtige elementer i lovforslaget, men at man ikke skulle gøre sig forhåbninger om, at forslagens bestemmelser var tilstrækkeligt vidtrækkende.

I den af udvalget afgivne betænkning indstillede et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til vedtagelse uændret. Flertallet frem-